

Daha sonra Acilciler, HDÖ gibi isimler alan örgütlerin kuruluş yılı olarak 1974 verilebilir. Her ne kadar ayrı bir örgüt kurulmasına 1975 yılında karar verilmiş ise de, bu kararın arka planı 1974 yılına sarkar.

1974-1982 yılları arasında burada bulundum. 1982-1998 arasında ise TKEP'te idim. Burada 1998 biraz keyfi bir rakamdır. TKEP kongre kararıyla varlığına son vermedi, hatta böyle bir açıklama da yapılmadı. 1990 sonrasında ortaya çıkan görüş ayrılıkları parti içindeki insanların kendilerine farklı gelişme yolları çizmelerini gündeme getirdi. Bir bölüm kişi ve bölge örgütü TKEP'in sürmesinden yana ısrarcı oldu, ama özellikle Türkiye'de bu konuda yeterli karşılık olmayınca, onlar da ısrarlarını sürdürmekten vazgeçtiler.

Bu ısrardan vazgeçiş kabaca 1998'e denk düşer, ancak TKEP içindeki herkes için aynı tarih geçerli olmayabilir, bir bölümü için bu tarih birkaç yıl daha öncedir. 1982 yılı sonbaharında görevli olarak Almanya'ya geldim. Avrupa'da TKEP örgütlenmesi yok sayılırdı. Almanya'da iki üye ve bir miktar kitlesel güç, Fransa'da birkaç kişi vardı, İsviçre faaliyete yeni başlıyordu. Daha önce Almanya'da örgütlenme için bazı denemeler yapılmış ancak sonuç alınamamıştı. Örgütlenme denilince tümüyle Türkiye'ye yönelik faaliyet anlaşılıyordu. 12 Eylül yürüyüşlerine katılmak, cuntayı –o da sadece Türkler arasında- teşhir etmek, bu arada da bazı eylem birliklerinde yer almak... Örgütlenme anlayışı bu çerçeveyi aşmıyordu. Almanya'da yaşayan yaklaşık 2 milyon Türk ve Kürt vardı. Bu kitle birinci ve ikinci kuşaktan oluşuyordu. İkinci kuşak, bu ülkeye küçük yaşta gelmiş ve burada büyümüş insanlar demektir. Bu kitlenin Türkiye ile ilgili sorunlarının ötesinde ana dil dersi, ırkçılık ve yabancı düşmanlığı, işsizlik, o yıllarda güçlü olan barış hareketi içinde yer almak gibi sorunları da vardı. Ne ki, Almanya'ya yönelik sorunlar konusunda ne yapılacağı hakkında kimsenin fikri bulunmuyordu.

Öncelikle buraya ait bir yayını hayata geçirdik. Almanya'da örgütlenme sadece Türkiye'den gelen Komünist, Birlik Yolu, Denge Kurdistan gibi yayınların çoğaltılıp dağıtılmasına dayanmazdı. Almanya'daki sorunları esas alan bir yayın da gerekliydi. Böylece Kasım 1982'de Emek dergi olarak yayın hayatına başladı. Aylık olarak yayınlanacaktı. Arkasından, biz neyiz? sorusunu cevaplandırmak için kitemize daha yakından bakmak gerekecekti. Yaklaşık 200 kişiydik ve bunun yaklaşık dörtte üçünü Köln ve çevresinde bulunan ve büyük bölümü Malatya yöresinden gelmiş insanlar oluşturuyordu. Bir örgütlenmenin büyük oranda hemşehrilerden oluşmasının sakıncalarını biliyordum. Darlık, hemşehri ilişkisinin örgüt ilişkisine göre ağır basması, örgütün kendi içine kapanıp kalma tehlikesi, yerellik... Bu tehlikelerin yanı sıra Köln ve çevresindeki kitemiz büyük oranda politik mülteci statüsündeydi. Çoğu çalışmıyordu ve hatta bazıları pis işlere de bulaşmıştı. Politik mültecilere karşı olmam söz konusu değildi, ama Almanya'da yaşayan ve çalışan büyük bir kitleyle neredeyse hiç bağımız yoktu. Bütün hemşehri örgütlenmesine dayanan politik yapılarda olduğu gibi, politik mücadeleyle ilişkisi bulunmayan iç

hiyerarşiler oluşmuştu. Örgütlenme yapacaksa bunların kaldırılması gerekiyordu. Tahmin edilebileceği gibi benim “bu iş bu insanlarla yürümez” sonucuna varmam ile, bu insanların benden hiç hoşlanmamaları için fazla zaman geçmedi. Almanya’da artık bir komitemiz ve birkaç da aday üyemiz vardı. Oturup konuştuk. Kitlemizin dörtte üçüyle bağımızı kesmek zorundaydık. Enerjimizi dışarıya harcamalıydık.

Öyle de yaptık. Köln’deki insanların bir bölümü daha sonra TKP(B)’ye katıldılar, sonra galiba orada da durmadılar. Bizde ise kendimizin bile hayretle karşıladığı bir gelişme oldu. 1983 yılı 12 Eylül yürüyüşünde sayımız önceki yılın aynısıydı, ama yepyeni bir kitlemiz vardı. Ağırılık ikinci kuşakta, çoğu çalışan insanlar...

Bu yeni kitlenin bir bölümünü biz bulmuştuk, özellikle düzenli ve Almanya ile ilgili konulara ağırılık veren yayın faaliyetiyle onları ortaya çıkarmıştık. Bir başka bölüm ise zaten vardı, ama hemşehri ilişkilerinin dışına düşmüşlerdi. Belirli bir bölgenin ağırılığı yoktu, hepsi ülkenin başka bir yerinden gelmişti. Bir yılda ulaşılan bu yenilenme insanlara büyük bir kendine güven de getirdi. Düşüncelerimizi uyguluyorduk ve sonuç alıyorduk. Bu arada, kaçınılmaz olarak, Avrupa’da özellikle de Türkiyeli kitlenin büyük bölümünün bulunduğu Almanya’da çalışma nasıl olmalıdır? konusu daha bir ağırılıkla gündeme geldi. Zor yıllardı! İsrail saldırısının ardından eskiden Filistin kamplarında bulunan çok sayıda yoldaş artık orada barınamıyordu. Suriye ve Lübnan’da kalma şartları zorlaşmıştı. Bu arada özellikle Türkiye için sürekli para gerekiyordu. İyi de, bütün enerjiyi, zamanı ve olanakları bunlara harcama durumunda, şiddetle ihtiyaç olduğu söylenen Avrupa’da örgütlenme nasıl yapılacaktı?

1983 sonlarında bu konunun yanı sıra TKP konusu da yoğun olarak gündeme girdi.

Sürecek...